

ԱՍՏՎԱԾԱԾՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ*

ՀԱՐՑՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՀԵՏ ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ՝ ՀԱՒԱՏՈՎ

(Հոովմ. Ե. 1—11)

Ուրեմն, հաւատով արդարացուած, խաղաղութիւն ունենանք Աստուծոյ հետ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսով, որի միջոցով էլ կարողացանք, հաւատով, մերձեանայ այդ շնորհին, որի մէջ և կանք ու պարծենում ենք Աստուծոյ փառքի յոյսով: Եւ ոչ միայն այսքանը. այլեւ պարծենում ենք մեր նեղութիւնների մէջ եւս, քանզի գիտենք, որ նեղութիւնները համբերութիւն են բերում, համբերութիւնը՝ փորձ, փորձը՝ յոյս: Յոյսը երբեք չի ամաչեցնում, որովհետեւ Աստուծոյ սէրը սփռուած է մեր սրտերում սուրբ Հոգու միջոցով, որ տրուեց մեզ. որովհետեւ, մինչդեռ տկար էինք, Քրիստոս ճիշտ ժամանակին, մեզ՝ ամբարիշտներին համար մեռաւ. որովհետեւ արդարի համար հազիւ թէ մէկը մեռնի, բայց բարոյ համար թերեւս մէկը յանդգնի մեռնել: Աստուած իր սէրը մեզ հանդէպ յայտնեց նրանով, որ, մինչդեռ մեղաւոր էինք, Քրիստոս մեզ համար մեռաւ: Այժմ, որ մենք արդարացուած ենք նրա արեամբ, որչա՛փ եւս առանել նրանով փրկուած պիտի լինենք այդ բարկութիւնից. որովհետեւ, եթէ, մինչ

* Մամուլի տակ է և շուտով լույս կտեսնի Նոր Կտակարանի ամբողջական թարգմանության արևելահայերեն նոր հրատարակությունը:

«Էջմիածին» ամսագրի ընթերցողների ուշադրությանն ենք ներկայացնում որոշ հատվածներ սույն թարգմանությունից: Թարգմանությունը կատարվել է 1895 թվականին Կ. Պոլսում տպագրված Աստվածաշնչի գրաբար օրինակի վրայից՝ համեմատությամբ հունարեն բնագրերի: Թարգմանության ընթացքում օգտագործվել են նաև Նոր Կտակարանի ֆրանսերեն և անգլիերեն վերջին, գիտական հրատարակությունները:

Նոր Կտակարանի արևելահայերեն սույն թարգմանությունը կատարել են, Վեհափառ Հայրապետի հրամանով, հոգևոր ճեմարանի դասախոսներ Արթուր Հատիսյանը, Պարգև Շահբազյանը և Սամվել Անթույանը:

թշնամի էինք, հաշտուեցինք Աստուծոյ հետ նրա Որդու մահուամբ, որչա՛փ եւս առաւել, երբ հաշտուած ենք, փրկուած պիտի լինենք նրա կեանքով: Եւ ոչ միայն այսքանը, այլ նաեւ պարծենում էլ ենք Աստուծով մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի միջոցով, որով եւ հաշտութիւնն իսկ ընդունեցինք:

ՄԷԿ ՄԱՐԴՈՎ՝ ՄԵՂՔ, ՄԷԿ ՄԱՐԴՈՎ՝ ՓՐԿՈՒԹԻՒՆ

(Հոովմ. Ե 12—21)

Քանի որ, ինչպէս մէկ մարդով մեղքը աշխարհ մտաւ, եւ մեղքով էլ՝ մահը, այնպէս էլ բոլոր մարդկանց մէջ տարածուեց մահը, որովհետեւ բոլորը մեղանշեցին. քանզի մինչեւ օրէնքը աշխարհում մեղք կար. բայց մեղքը մեղք չի համարում, ուր չկայ օրէնք. սակայն մահը թագաւորեց Ադամից մինչեւ Մովսէսը նոյնիսկ նրանց վրայ, որոնք Ադամի յանցանքի նմանութեամբ յանցանք չգործեցին, Ադամի, որը օրինակ է նրան, որ գալու էր: Բայց շնորհն այնպէս չէ, ինչպէս յանցանքը. որովհետեւ, եթէ մէկի յանցանքով շատեր մեռան, որչա՛փ եւս առաւել Աստուծոյ շնորհները եւ պարգեւները մէկ մարդու՝ Յիսուս Քրիստոսի շնորհով աւելացան շատերի մէջ: Եւ այս պարգեւները այնպէս չեն, ինչպէս որ է մէկ մարդու մեղքի հետեւանքը. որովհետեւ մէկի մեղքի դատաստանը դատապարտութիւն բերեց, իսկ գործուած շատ մեղքերի համար շնորհը համարուեց որպէս արդարութիւն. որովհետեւ, եթէ մէկի յանցանքով մահը թագաւորեց միայն այդ մէկով, որչա՛փ եւս առաւել նրանք, որ շնորհի առատութիւն և արդարութեան պարգեւներ կը ստանան, կեանքի մէջ պիտի թագաւորեն միակ Յիսուս Քրիստոսի միջոցով: Ապա ուրեմն, ինչպէս մէկի յանցանքով բոլոր մարդիկ դատապարտութեան մատնուեցին, նոյնպէս եւ մէկի արդարութեամբ բոլոր մարդիկ պիտի հասնեն կեանքի արդարութեան. որովհետեւ, ինչպէս մէկի անհնազանդութեամբ մեղաւորները բազում եղան, նոյնպէս եւ մէկի հնազանդութեամբ արդարները բազում պիտի լինեն: Բայց օրէնքը մէջտեղ ընկաւ, որպէսզի յանցանքները բազմանան. որովհետեւ, ուր որ մեղքը շատացաւ, շնորհն առաւել եւս շատացաւ: Ինչպէս որ մեղքը թագաւորեց մահուան մէջ, նոյնպէս եւ շնորհը պիտի թագաւորի արդարութեամբ յաւիտենական կեանքի մէջ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի միջոցով:

ՔՐԻՍՏՈՍՈՎ՝ ՆՈՐ ԿԵԱՆՔ

(Հոովմ. Զ 1—11)

Իսկ արդ՝ ի՞նչ ասենք. մնա՞նք մեղքի մէջ, որպէսզի շնորհը բազմանայ: Քա՛ւ լիցի: Մենք, որ մեռանք մեղքի պատճառով, ինչպէ՞ս տակաւին ապրենք նրա մէջ: Կամ չգիտէ՞ք, թէ մենք բոլորս, որ մկրտուեցինք Յիսուս Քրիստոսով, նրա մահով է, որ մկրտուեցինք: Մկրտութեամբ թաղուեցինք նրա հետ մահով, որպէսզի, ինչպէս որ Քրիստոս մեռելներից յարութիւն առաւ Հօր փառքով, նոյնպէս եւ մենք քայլենք նորոգ կեանքով. որովհետեւ, եթէ նրա մահուան նմանութեամբ տնկալից եղանք նրան, պիտի լինենք նաեւ նրա յարութեան նմանութեամբ: Այս իմացէք, որ մեր միջի հին մարդը խաչակից եղաւ նրան, որպէսզի քայքայուի մեղքի մարմինը, եւ այլեւս մենք չծառայենք մեղքին, որովհետեւ, ով մեռնում է, արդարացում է մեղքից: Իսկ եթէ մեռանք Քրիստոսի հետ, հաւատում ենք, թէ նրա հետ էլ կ'ապրենք: Գիտենք, թէ

Քրիստոս մեռելներից յարութիւն առած լինելով՝ այստեղտեալ չի մեռնի, եւ մահը նրան այլեւս չի տիրի. որովհետեւ, նա, որ մեռաւ, մեղքի համար մեռաւ մէկ անգամ, եւ նա, որ կենդանի է, կենդանի է Աստուծոյ համար: Նոյնպէս եւ դուք ձեզ մեռած համարեցէ՛ք՝ մեղքի, և կենդանի՝ Աստուծոյ համար՝ Քրիստոս Յիսուսով, մեր Տիրոջով:

ԱԶԱՏԱԳՐՈՒՄ ՀՈԳՈՒ ՄԻՋՈՑՈՎ

(Հոռովմ. Ը 1—11)

Եթէ այդպէս է, ոչ մի դատաւարտութիւն չկայ նրանց, որոնք Քրիստոս Յիսուսի մէջ են. որովհետեւ Քրիստոս Յիսուսով կեանք տուող հոգու օրէնքը ինձ փրկեց մեղքի եւ մահուան օրէնքից. քանզի, ինչ որ անհնար էր օրէնքի համար, որն անկարող էր դառնում մարմնի պատճառով, Աստուած այն արեց. առաքեց իր Որդուն մեղանշակաւ մարմնի մմանութեամբ եւ մեղքի համար ու մարմնի մէջ դատաւարտեց մեղքը, որպէսզի օրէնքի արդարութիւնը կատարուի մեր մէջ, մեր, որ ոչ թէ ըստ մարմնի ենք ընթանում, այլ՝ ըստ հոգու. որովհետեւ նրանք, որ ըստ մարմնի են, մարմնի են խորհում, իսկ նրանք, որ ըստ հոգու են, հոգունը. քանի որ մարմնի խորհուրդը մահ է, իսկ հոգու խորհուրդը՝ կեանք եւ խաղաղութիւն. քանզի մարմնի խորհուրդը թշնամի է Աստուծուն, որովհետեւ չի հնազանդում Աստուծոյ օրէնքին. եւ նա ոչ իսկ կարող է. որովհետեւ նրանք, որ մարմնի իշխանութեան տակ են, չեն կարող հաճելի լինել Աստծուն: Բայց դուք մարմնի իշխանութեան տակ չէք, այլ՝ հոգու, եթէ Աստուծոյ Հոգին բնակուած է ձեր մէջ: Ապա եթէ մէկը Քրիստոսի Հոգին չունի, նա նրանը չէ: Իսկ եթէ Քրիստոս ձեր մէջ է, ապա մարմինը մեռած է մեղքի համար, եւ հոգին կենդանի է արդարութեան համար: Եթէ ձեր մէջ բնակուած է նրա Հոգին, ով յարութիւն տուեց Յիսուսին մեռելներից, ապա եւ, ով որ յարութիւն տուեց Քրիստոսին մեռելներից, կը կենդանացնի ձեր մահկանացու մարմինները ձեր մէջ բնակուող իր Հոգով:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ ՄԻՐՈՅ ՅԱՂԹԱԿԱՆ ԵՐԳ

(Հոռովմ. Ը 31—39)

Եթէ Աստուած մեր կողմն է, ո՞վ է մեզ հակառակ: Նա, որ իր Որդուն իսկ չխնայեց, այլ մեր բոլորի համար մահուան մատնեց նրան, ինչպէ՞ս մեզ չի շնորհելու ամենայն ինչ նրա հետ մէկտեղ: Ո՞վ է, որ մեղադրելու է Աստուծոյ ընտրեալներին. Աստուած է, որ արդարացնում է: Իսկ արդ՝ ո՞վ է, որ դատաւարտելու է. Քրիստոս Յիսուս. նա, որ մեռաւ, մահաւանդ որ յարութիւն իսկ առել է. եւ Աստուծոյ աջում է եւ բոլորիս բարեխօս իսկ է մեզ համար: Արդ՝ ո՞վ պիտի բաժանի մեզ Քրիստոսի սիրուց. մեղութիւնը, թե՛ անձկութիւնը, թե՛ հալածանքը, թե՛ սովը, թե՛ մերկութիւնը, թե՛ վտանգները, թե՛ սուրբ, ինչպէս գրուած էլ է. «Ինչ համար ենք մեռնում ամբողջ օրը. համարուեցինք որպէս ոչխար սպանդի համար»: Բայց այս բոլորի մէջ առաւել ենք յաղթում նրա միջոցով, ով սիրեց մեզ. որովհետեւ վստահ ենք, թէ ո՛չ մահը եւ ո՛չ կեանքը եւ ո՛չ հրեշտակները եւ ո՛չ իշխանութիւնները եւ ո՛չ այլ բաներ, որ այժմ կան, եւ ո՛չ գալիքները եւ ո՛չ զօրութիւնները, ո՛չ էլ բարձրութիւն եւ ո՛չ խորութիւն եւ ո՛չ մի ուրիշ արարած չի կարող բաժանել մեզ Աստուծոյ այդ սիրուց, որ կայ Քրիստոս Յիսուսով՝ մեր Տիրոջով:

ՕՐՀՆԵՐԳ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԻՄԱՍՏՈՒԹԵԱՆ

(Հոովմ. ԺԱ 33—36)

Օ՛, խորությւն Աստուծոյ հարստութեան եւ իմաստութեան եւ գիտութեան: Ինչքա՛ն անքննելի եւ նրա դատաստանները, եւ անզննելի՝ նրա ճանապարհները. որովհետեւ ո՛վ իմացաւ Տիրոջ միտքը, կամ ո՛վ խորհրդատու եղաւ նրան, կամ ո՛վ նրան փոխ տուեց, որ փոխարէնը առնի նրանից. քանի որ նրանից եւ նրանով եւ նրանն է ամէն բան: Նրան փառք յաիտեանս: Ամէն:

ԵՂԱՅՐԱԿԱՆ ՍԷՐ

(Հոովմ. ԺԲ 9—21)

Սէր՝ առանց կեղծիքի. առելով չարը՝ ընթանալ բարու ետեւից. եղբայրասիրութեան մէջ՝ միմեանց հանդէպ գթասիրտ. պատիւ տալու մէջ՝ առաջ նետուել. ջանասիրութեան մէջ՝ ոչ վեհերոտ. հոգով եռացէք. Տիրոջը ծառայեցէք. յոյսով ուրախացէք. նեղութեան համբերեցէք, աղօթքի ստեպ կանգնեցէք. հաղորդակից եղէք սրբերի կարիքներին. հետամուտ եղէք հիւրասիրութեան: Օրհնեցէք ձեզ հալածողներին. օրհնեցէք եւ մի՛ անիծէք. ուրախացողների հետ ուրախանալ. լացողների հետ լալ. համախոհ եղէք միմեանց. մի՛ մեծամտացէք, այլ յօժար եղէք խոնարհ բաներին. դուք ձեր մէջ՝ իմաստուն մի՛ եղէք. մէկի չարի փոխարէն չար մի՛ հատուցէք. խորհեցէ՛ք բարին՝ բոլոր մարդկանց առաջ. ինչ չափով հնարաւոր է ձեզ համար, բոլոր մարդկանց հետ խաղաղութիւն պահեցէք. ինքներդ վրէժխնդիր մի՛ եղէք, սիրելիներ, այլ տեղի տուէք բարկութեանը. որովհետեւ գրուած է. «Իմն է վրէժխնդրութիւնը, եւ ես կը հատուցեմ»,—ասում է Տէրը. այլեւ՝ «Եթէ քաղցած է քո թշնամին, հաց տուր նրան, եւ եթէ՝ ծարաւ, ջուր տուր նրան. այս անելով՝ կրակի կայծեր կը կուտակես նրա գլխին»: Թող մի՛ տուր, որ չարը յաղթի քեզ, այլ բարիով յաղթիր չարին:

ՄԱՐԴԻԿ՝ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՏԱԺԱՐ

(Ա Կորնթ. Գ 16—23)

Զգիտե՛ք, որ Աստուծոյ տաճար էք, եւ Աստուծոյ Հոգին է բնակուած ձեր մէջ: Եթէ մէկն Աստուծոյ տաճարն ապականուած է, Աստուած էլ նրան պիտի ապականի. որովհետեւ սուրբ է Աստուծոյ տաճարը, որը դուք էք:

Թող ոչ ոք ինքն իրեն չխաբի: Եթէ ձեզանից մէկը կարծում է, թէ այս աշխարհի իմաստունն է, յիմար թող լինի, որպէսզի իմաստուն դառնայ. որովհետեւ այս աշխարհի իմաստութիւնը յիմարութիւն է Աստուծոյ առաջ, քանզի գրուած է, թէ՛ ինքն է, որ բռնում է իմաստուններին իրենց խորագիտութեան մէջ: Եւ դարձեալ, թէ՛ Տէրը գիտէ իմաստունների մտածումները, որ ընդունայն են: Ուրեմն մարդկանցից ոչ ոք չպարծեանայ, որովհետեւ ձերն է ամէն ինչ՝ թէ՛ Պօղոսը, թէ՛ Ապոլոսը, թէ՛ Կեփաւը, թէ՛ աշխարհ, թէ՛ կեանք, թէ՛ մահ, թէ՛ այն բաները, որ կան, թէ՛ լինելիքները. ամէն ինչ ձերն է. դուք Քրիստոսին էք, իսկ Քրիստոս՝ Աստծուն:

ՀՈԳԵՒՈՐ ՏԱՐԲԵՐ ԾՆՈՐՀՆԵՐ

(Ա. Կորնթ. ԺԲ 4—11)

Թէպէտեւ կան շնորհների զանազանություններ, բայց Հոգին նույնն է: Եթէ կան պաշտամունքի զանազանություններ, բայց Տէրը նույնն է: Եթէ կան ներգործությունների զանազանություններ, բայց նույնն է Աստուած, որ ներգործում է ամէն բան ամենքի մէջ: Բայց իրաքանչիւրին տրուած է Հոգու յայտնություն՝ իրաքանչիւրի օգուտի համար: Մէկին Հոգուց տրուած է իմաստութեան խօսք, միւսին՝ գիտութեան խօսք՝ ըստ նույն Հոգու, միւսին՝ հաւատ՝ նույն Հոգով, միւսին՝ բժշկումների շնորհ՝ նույն Հոգով, միւսին՝ զօրաւոր գործերի կարողություններ, միւսին՝ մարգարէություն, միւսին՝ հոգիները զանազանելու շնորհ, միւսին՝ լեզուների տեսակներ, միւսին՝ լեզուների թարգմանություն: Բայց այս ամէնը միեւնոյն Հոգին է ներգործում եւ բաժանում իրաքանչիւրին՝ ինչպէս որ կամենում է:

ՕՐՀՆԵՐԳ ՍԻՐՈՅ

(Ա. Կորնթ. ԺԳ 1—13)

Եթէ խօսեմ մարդկանց լեզուները և հրեշտակներին, բայց սէր չունենամ, կը լինեմ ինչպէս մի պղինձ, որ հնչում է, կամ՝ ինչպէս ծնծղաներ, որ դողանցում են: Եւ եթէ մարգարէություն անելու շնորհ ունենամ եւ գիտենամ բոլոր խորհուրդներն ու ամբողջ գիտությունը, եւ եթէ ունենամ ամբողջ հաւատը՝ մինչեւ իսկ լեռները տեղափոխելու, բայց սէր չունենամ, ոչինչ եմ: Եւ եթէ իմ ամբողջ ունեցումսքը տամ աղքատներին եւ իմ այս մարմինը մատնեմ այրման, բայց սէր չունենամ, ոչինչ չեմ շահի: Սէրը համբերող է, քաղցրանում է. սէրը չի նախանձում, չի ամբարտաւանանում, չի գոռոզանում, չի յանդգնում, իրենը չի փնտռում, չի գրգռում, չարը չի խորհում, անիրաւութեան վրայ չի ուրախանում, այլ ուրախանում է ճշմարտութեան վրայ. ամէն բանի դիմանում է, ամէն բանի հաւատում է, ամբողջովին յոյս է տածում, ամէն բանի համբերում: Սէրը երբեք չի սպառում. թէ մարգարէություններ են, պիտի չքանան, թէ լեզուներ՝ պիտի լռեն, թէ գիտություն՝ պիտի անցնի, քանզի շատից քիչը գիտենք և շատից քիչն ենք մարգարէանում: Իսկ երբ գալ կատարեալը, շատից քիչը կ'անհետանայ:

Մինչ երեխայ էի, խոսում էի ինչպէս երեխայ, խորհում էի ինչպէս երեխայ, կարծում էի ինչպէս երեխայ. իսկ երբ մարդ դարձայ, երեխայութեան բաները հեռու վանեցի: Այժմ տեսնում եմք՝ ինչպէս պատկերը հայելու մէջ, իսկ այն ժամանակ՝ դէմադէմ: Այժմ խելամիտ եմ փոքրիշատե, իսկ այն ժամանակ կ'իմանամ, ինչպէս որ նա ճանաչեց ինձ:

Բայց արդ՝ մնում են հաւատ, յոյս, սէր. սրանք՝ երեքը. եւ սրանցից մեծը սէրն է:

ԽԱՉԻ ՊԱՐԾԱՆՔԸ

(Գաղ. 2 14—18)

Սակայն քաւ լիցի, որ եւ պարծենամ այլ բանով, քան միայն մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի խաչով, որով աշխարհը խաչուած է ինձ համար, եւ ես՝ աշխարհի, որովհետեւ ո'չ թլփատությունն է մի բան եւ ո'չ էլ՝ անթլփատությունը,

այլ՝ նոր արարած լինելը: Եւ թող խաղաղութիւն ու ողորմութիւն լինի բոլոր նրանց վրայ, որ համաձայն են այս կանոնին, ինչպէս նաև Աստուծոյ Իսրայէլի վրայ: Այսուհետեւ թող ոչ ոք ինձ նեղութիւն չտայ, որովհետեւ ես իմ մարմնի մէջ եմ կրում Քրիստոսի չարչարանքները: Եղբայրներ, մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի շնորհը թող ձեր հոգու հետ լինի: Ամէն:

ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ ՆՈՐ ՅԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

(Եփես. Ե 21—33)

Հնազանդուեցէ՛ք միմեանց Քրիստոսի երկիւղով: Կանայք իրենց մարդկանց թող հնազանդ լինեն, ինչպէս Տիրոջը, որովհետեւ մարդն է գլուխը կնոջ, ինչպէս որ Քրիստոս գլուխն է եկեղեցու. եւ ինքն է Փրկիչը այդ մարմնի: Եւ ինչպէս եկեղեցին հնազանդուում է Քրիստոսին, նույնպէս եւ կանայք թող հնազանդուեն իրենց մարդկանց ամէն ինչում: Մարդի՛կ, սիրեցէ՛ք ձեր կանանց, ինչպէս որ Քրիստոս սիրեց եկեղեցին եւ իր անձը մատնեց նրա համար, որ այն սրբացնի աւազանի մաքրութեամբ՝ խօսքով, որպէսզի նա իր առաջ կանգնեցնի փառաւոր եկեղեցին, որ ոչ մի արատ կամ աղտեղութիւն կամ նման բաներից ոչինչ չունենայ, այլ լինի սուրբ եւ անարատ: Նոյն ձեռով մարդիկ պարտաւոր են սիրել իրենց կանանց, ինչպէս իրենց մարմինները. ու սիրում է իր կնոջը, ինքն իրեն է սիրում. որովհետեւ ոչ ոք երբեք իր անձը չի առնում, այլ սնուցանում եւ խնամում է այն, ինչպէս որ Քրիստոս՝ եկեղեցին. բանգի անդամներն ենք նրա մարմնի՝ նրա մարմնից եւ նրա ոսկորներից: Դրա համար մարդը պիտի թողնի իր հօրն ու մօրը եւ պիտի գնայ իր կնոջ ետեւից, եւ երկուսը պիտի լինեն մէկ մարմին: Այս խորհուրդը մեծ է. բայց ես ասում եմ Քրիստոսի եւ եկեղեցու վերաբերեալ: Եւ դուք էլ նույնպէս ամէն մէկդ նոյնը արէք, որպէսզի իւրաքանչիւր ոք իր կնոջն այնպէս սիրի, ինչպէս իր անձը, եւ կիւն երկնչի իր մարդուց:

ՀԻՆ ԵՒ ՆՈՐ ԿԵԱՆՔ

(Կողոս. Գ 5—17)

Ապանեցէ՛ք ուրեմն ձեր երկրաւոր անդամները. հեռո՛ւ գցեցէք պոռնկութիւն, պղծութիւն, յոռի կրքեր, չարիքի ցանկութիւն եւ ագահութիւն, որ կուսպաշտութիւն է: Դրա համար ըմբոստութեան որդիների վրայ կը գալ Աստուծոյ բարկութիւնը: Դուք էլ էիք մի ժամանակ ընթանում դրանց մէջ, երբ ապրում էիք մեղքերի մէջ: Այժմ դուք եւս հեռո՛ւ թօթափեցէք այդ բոլորը՝ բարկութիւն, գայլոյթ, չարութիւն, հայհոյութիւն և խեղկատակութիւն՝ ձեր բերաններից: Մի՛ ստէք միմեանց. մերկացել էք հին մարդուց իր գործերով եւ հագել էք նորը՝ նորոգուած գիտութեամբ, ըստ իր Արարչի պատկերի. այնտեղ չկայ հրեայ, ոչ էլ հեթանոս, թլփատութիւն եւ անթլփատութիւն, բարբարոս, սկիութացի, ծառայ, ազատ, այլ՝ Քրիստոս, որ ամէն ինչ է բոլորի մէջ: Որպէս Աստուծոյ ընտրեալներ, սրբեր և սիրելիներ, հագէ՛ք, ուրեմն, գութ, ողորմութիւն, բաղքութիւն, խոնարհութիւն, հեզութիւն, համբերատարութիւն՝ հանդուրժելով միմեանց, ներելով միմեանց, եթէ մէկը միւսի դէմ գանգատ ունի. ինչպէս Աստուած Քրիստոսով ներեց ձեզ, նոյն ձեռով արէք և դուք: Եւ այս բոլորի վրայ՝ թող լինի սէրը, որ կապն է կատարելութեան: Եւ ձեր սրտերում

թող հաստատուի Քրիստոսի խաղաղությունը, որին եւ կոչուեցիք մէկ մարմնով. եւ գոհութիւն մատուցեցէք:

Թող Քրիստոսի խօսքը թնակուի ձեր մէջ՝ առատապէս, որ ամենայն իմաստութեամբ ուսուցանէք եւ խրատէք միմեանց՝ սաղմոսներով եւ օրհներգութիւններով եւ հոգեւոր երգերով եւ երախտագիտութեամբ օրհնելով ձեր սրտերում Աստծուն: Եւ ամէն ինչ, որ անէք խօսքով եւ գործով, բոլորն արէք յանուն Տէր Յիսուսի, գոհութիւն մատուցեցէք նրանով Աստծուն եւ Հօրը:

ԸՆԴԴԷՄ ԾՈՒԼՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԱՆԿԱՐԳՈՒԹԵԱՆ

(Բ ԹԵԱ. Գ 6—15)

Եղբայրներ, պատուիրում եմ ձեզ յանուն մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի, որ դուք հեռու մնաք ամէն մի եղբորից, որ ծոյլ կեանքով է ապրում եւ ոչ ըստ այն աւանդութեան, որն ընդունեցիք մեզանից. որովհետեւ ինքներդ գիտէք, թէ որչափ դուք պէտք է նմանուէք մեզ, քանի որ ձեզ մօտ երբեք չծուլացանք եւ ոչ ոքի հացը ձրի չկերանք, այլ ջանքով եւ վաստակով զօր ու գիշեր աշխատում էինք՝ ձեզանից ոչ մէկի վրայ ծանրութիւն չլինելու համար. ոչ թէ նրա համար, որ իշխանութիւն չունէինք, այլ որպէսզի մենք մեզ օրինակ դարձնենք ձեզ՝ մեզ նմանուելու համար. քանի դեռ ձեզ մօտ էինք, այս էինք պատուիրում ձեզ. թէ՛ ով չի ուզում աշխատել, թող չուտի էլ: Արդ՝ ձեզանից ոմանց մասին լսում ենք, թէ անկարգ կեանքով են ապրում, որեւէ աշխատանք չեն անում, այլ ծոյլ-ծոյլ շրջում են՝ դատարկ բաներով հետաքրքրուելով: Այդպիսիներին պատուիրում ենք և յորդորում Տէր Յիսուս Քրիստոսով, որ աշխատեն հանդարտութեամբ և իրենց հացն ուտեն: Իսկ դուք, եղբայրներ, մի՛ յոգնէք բարիք անելուց: Իսկ եթէ որեւէ մէկը չհնազանդուի այս թղթի մէջ մեր ասած խօսքին, նշեցէ՛ք նրան եւ մի՛ յարաբերուէք նրա հետ, որպէսզի ամօթով մնայ: Բայց նրան որպէս թշնամի մի՛ համարէք, այլ խրատեցէ՛ք որպէս եղբայր:

